

устои срѣщо опасностьта, който не са бои отъ нея. Наченѣли са преговоры между германскія и римскія полководцы, но тѣ нищо не докарали. Цезарь, като предузналъ, че Германцы тѣ, въспирваны отъ священны тѣ си жены, не щѣтъ да са сразяватъ предъ новолуніе, той съ часты нападанія на окопы тѣ имъ докаралъ непріятеля си въ ярость до толкози, щото най послѣ Германцы тѣ приели сраженіе то. Тѣ са біяли мажественно, но военны тѣ имъ приемы были грубы, несполучны; Цезарево то искусство и стойность та на опытны тѣ му легіоны надвыли Германцы тѣ. Тѣ са върнѣли задъ Рейнъ. Цезарь ищялъ да иде подырѣ имъ въ тъмны тѣ лѣсове, но таквызи мѣста не были за него, и той скоро са върнѣлъ въ Галлія. Той завелъ легіоны тѣ си въ Британія. Знаменосецъ тѣ (воинъ тѣ що носялъ орела) на десетыя легіонъ първый скокнѣлъ въ вода та у чужестранныя брѣгъ, и други тѣ послѣдовали слѣдъ него. Но римяны тѣ не могли да са удържѣтъ въ Британія много време както и въ Германія.

5.

До като Цезарь, по видимому, былъ исключительно занетъ съ война и съ завоюванія, той, съ туй заедно, никакъ не испущалъ изъ видъ свои тѣ въ Римъ дѣла. Той ималъ тамъ пріятели, които за сичко му извѣстявали, на които и той проваждалъ изъ провинція та и пары, и свои тѣ заповѣди. Като хитъръ непріятель, той ожидалъ благопріятны обстоятелства, готвялъ са при първый случай да са впусне въ Италія съ ображена сила.

Между туй, Помпей самопроизвольно са распорещдалъ въ Римъ, като предоставилъ на повѣренны тѣ си да му управляватъ провинція та, Испанія. Крассъ преминѣлъ изъ Сирія въ страна та на Парѣяны тѣ; той допуснѣлъ този храбрый народъ да нападне на него въ непривардванье, — былъ разбитъ и зетъ въ плѣнъ. 30,000 Римляны погинѣли при туй, а за да нѣма нужда за пары този богатъ скѣплю и подиръ смъртъ та си, Парѣянскій тѣ